

AENEIDOS I

monstrarat, caput acris equi; sic nam fore bello
 egregiam et facilem uictu per saecula gentem. 445
 hic templum Iunoni ingens Sidonia Dido
 condebat, donis opulentum et numine diuae,
 aerea cui gradibus surgebant limina nexaeque
 aere trabes, foribus cardo stridebat aënis.
 hoc primum in luco noua res oblata timorem 450
 leniit, hic primum Aeneas sperare salutem
 ausus et adflictis melius confidere rebus.
 namque sub ingenti lustrat dum singula templo
 reginam opperiens, dum quae fortuna sit urbi
 artificumque manus inter se operumque laborem 455
 miratur, uidet Iliacas ex ordine pugnas
 bellaque iam fama totum uulgata per orbem,
 Atridas Priamumque et saeuum ambobus Achillem,
 constitit et lacrimans 'quis iam locus,' inquit, 'Achate,
 quae regio in terris nostri non plena laboris? 460
 en Priamus. sunt hic etiam sua praemia laudi,
 sunt lacrimae rerum et mentem mortalia tangunt.
 solue metus; feret haec aliquam tibi fama salutem.'
 sic ait atque animum pictura pascit inani
 multa gemens, largoque umectat flumine uultum. 465
 namque uidebat uti bellantes Pergama circum
 hac fugerent Grai, premeret Troiana iuuentus;
 hac Phryges, instaret curru cristatus Achilles.
 nec procul hinc Rhesi niueis tentoria uelis
 agnoscit lacrimans, primo quae prodita somno 470
 Tydides multa uastabat caede cruentus,
 ardentisque auertit equos in castra prius quam
 pabula gustassent Troiae Xanthumque bibissent.
 parte alia fugiens amissis Troilus armis,